UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 59

14 HAZİRAN 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

YAVUZ TARAN'DAN

7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN

SITKI SEDAT

NURİ KURTCEBE'DEN

KUMARBAZ

TEKİN ARAL'DAN

DIGIL'CA

İLBAN ERTEM

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

Dıgıl'ın albümünden:

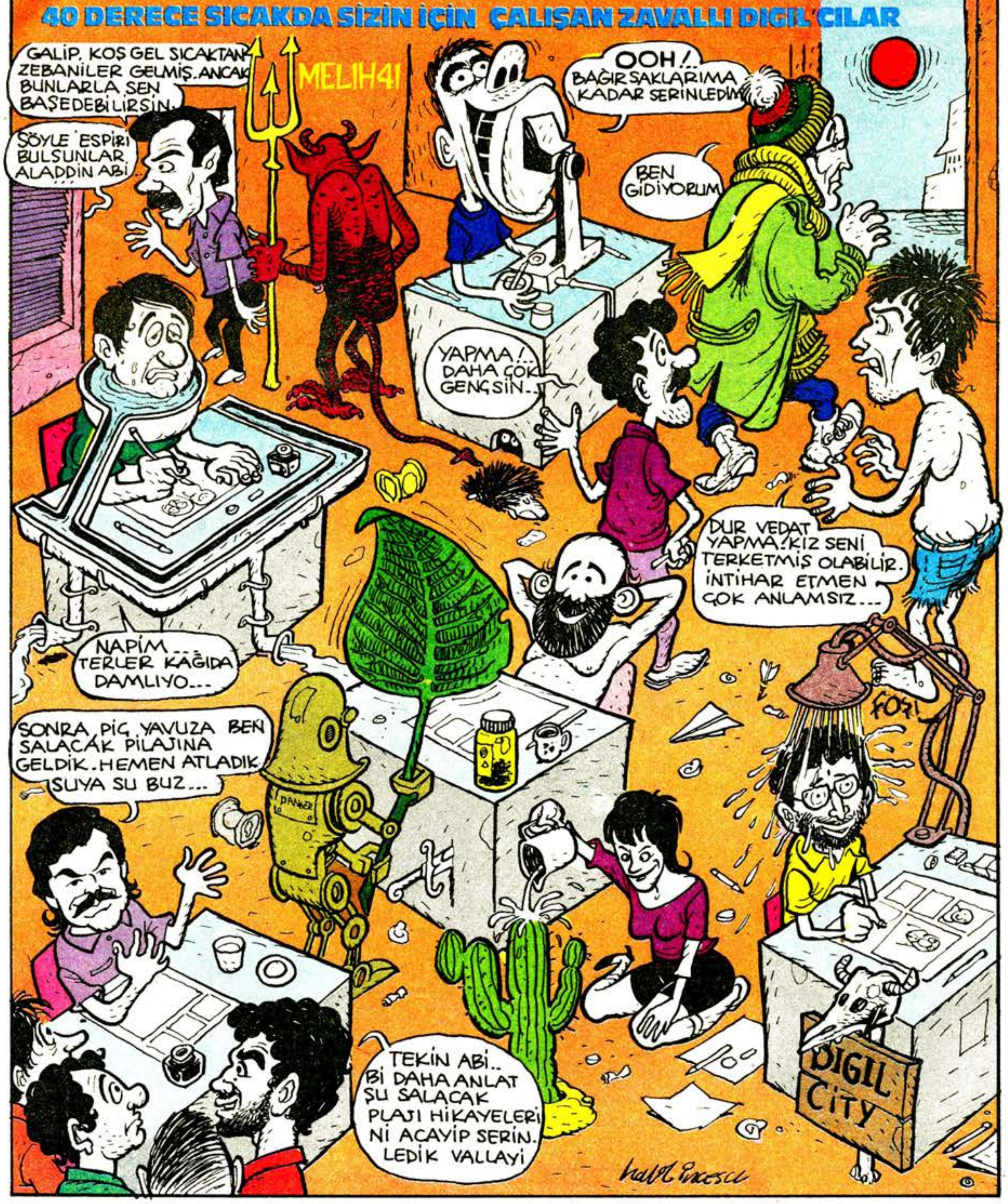

BÜLENT MORGÖK • HALİL İNCESU • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

Dıgıl
YIL: 2 SAYI: 59
14 HAZİRAN 1990 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11–2
Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

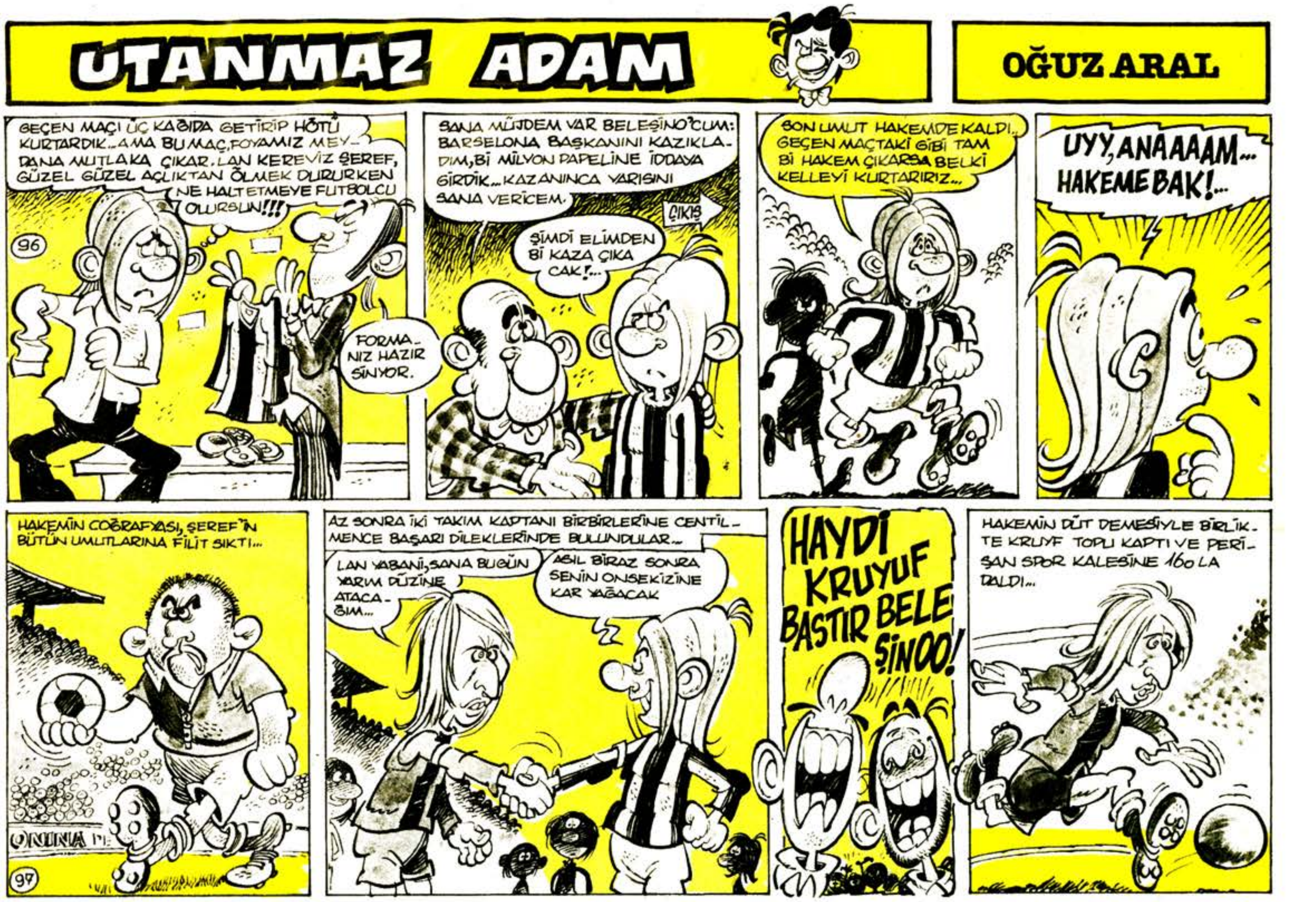

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

YEDEK PARÇA

YILLAR önce, daha doğrusu 1961 yılında Ankara'da idim...

Hep birlikte olduğumuz, birlikte gezip birlikte eğlendiğimiz bir arkadaş grubumuz vardı...

Grupta da şimdi gene sık sık görüştüğüm Uğur diye bir arkadaşımız vardı...

Uğur'un, daha doğrusu babasının hali vakti, üstünüze afiyet, epeyce yerindeydi...

Şöyle en kuyruklusundan, son model koca bir Desoto arabaları vardı... 1961 yılında, 1961 model araba, o zamanlar öyle her babayiğidin harcı değildi...

İşte bir gün bizim Uğur'un babası, annesi ile birlikte Avrupa'ya gittiler...

Haberi alınca, hepimiz sevinçten havalara uçtuk... Boru değil, koskoca araba bize kalmıştı... O biçim gezip, tozacak, Ankara'da o biçim havamızı atacaktık...

Kısacası deliye döndük... O gün hemen Uğur'ların evinde aldık soluğu...

Ama sevincimiz fazla sürmedi ve 1961 Desoto'ya bineceğiz derken, eşekten düşmüşe döndük...

Babası giderken Uğur arabayla gezmesin diye, arabanın "Tevzi makarasını" söküp götürmüştü...

Ben bu tevki makarası denen dalganın, o güne dek ne olduğunu bilmiyordum. O gün öğrendim...

Bu meret arabanın elektrik dağıtımını yapıyormuş... Şöyle küçücük, bakalit bir parçaymış...

Arkadaşlardan biri:

- Dert mi be, dedi. Gideriz bir parçacıdan yenisini alırız olur biter...

Uğur:

– Nerden alıyorsun be!... Dedi... **Bu araba çıkalı daha bir iki ay oldu... Bu arabadan Ankara'da başka yok ki?... Parçacıda, parçası ne arasın... Eski modellerin vardır ama bununki yoktur...**

- Bakarsın vardır birader, dedik... Hadi şimdi boşuna vakit kaybetmeyelim de, gidip arayalım...

Ve o parçacı senin bu parçacı benim, Ankara kazan biz kepçe başladık aramaya...

Önce hep birlikte dolaşıyorduk parçacıları... Sonra iki üç gruba ayrılıp, ayrı ayrı dolaşmaya başladık...

Ama aradan üç gün geçti... O tevzi makarası denen dalgametreyi bulamadık... Sonunda da aramaktan vazgeçtik...

Hepimiz kahrolmuştuk... Kız gibi, koca araba kapıda yatıyor, binip gezemiyorduk...

Aradan üç beş gün geçti... Ve gruptaki arkadaşlardan Kayhan'ın getirdiği haber bomba gibi patladı...

– Arabanın aynısını gördüm, dedi **Kayhan. Şerefsizim gördüm... Dün gece bir ahbaplardaydık... Araba onların yanındaki apartmanın önünde duruyordu...**

Hemen bir plan yapıldı... Ufak bir gece işine çıkılacaktı...

Bu işe eli ve de yüreği yatkın iki arkadaş seçildi...

O gece yarısı saat ikiye doğru da tevzi makarası geldi...

Makarayı hemen yerine taktık... Ve ertesi gün için acele bir program yaptık...

O günlük, gündüz ortalıkta görünmeyecektik... Gece de, boş olan Uğurlar'ın evinde bir parti yapacaktık... Partiden sonra da, Çankaya senin, Gölbaşı benim, kızlarla bir güzel gezecektik...

Ertesi gün sağa sola telefonlar edildi...

Kızlar ayarlandı...

Gece de evde başladık çılgınlar gibi eğlenmeye...

Gece yarısına doğru Uğur:

– Ee, hadi bakalım, dedi... **Şimdi bizim arabaya atlayıp, biraz da dolaşalım...**

Kızlarla birlikte, cümbür cemaat doluştuk arabaya... Uğur da bir havayla direksiyona geçti...

Ama, o da ne?... Arabada çıt yok...

- İn bir bak, dedik Uğur'a... Belki ufak bir arıza vardır...

– Ne arızası olacak, dedi Uğur... **Yepyeni araba...**

Gene bastı marşa, gene çıt yok...

Bu defa aşağı inip kaputu açtı... Sonra da yanımıza gelip:

– Tevzi makarası dedi...

– Eğer biriniz şaka yapmadıysanız, YÜRÜTMÜŞLER...

Olduğumuz yerde donakaldık...

Sonra kızları taksilerle evlerine dağıttık...

Aradan birkaç gün geçti... Bir gün, o zamanlar Ankara'nın ünlü Piknik kafeteryasında otururken, yanımıza güleryüzlü bir Japon yaklaştı...

Bozukça bir Türkçe ile...

– Merhama dedi... **Ne oldu sizin araba?...**

Önce bir şey anlamadık...

Japon devam etti:

– Size yok araba binmek... Çünkü bende makine... Bir daha zor almak makine... Çünkü garajda araba... Gud bay...

Ve gülerek uzaklaştı Japon...

Olayı neden sonra öğrendik...

Bizim tevzi makarasını arakladığımız arabanın sahibi, şimdi hatırlamıyorum, Japon sefaretinde bilmem ne ataşesiymiş...

Adam durumu görünce, hemen uyanmış... Trafikten aynı arabanın Ankara'da bir eşi olup olmadığını sormuş... Kimin olduğunu öğrenmiş... Kayıtlı adresi almış... Biz parti yapıp eğlenirken, iki adamını gönderip işi bitirmiş... Böyle teknik işte Japon'la başa çıkılır mı?

Ama halden anlar adammış... Bizi ayrıca şikâyet etmemiş...

Tekin Aral

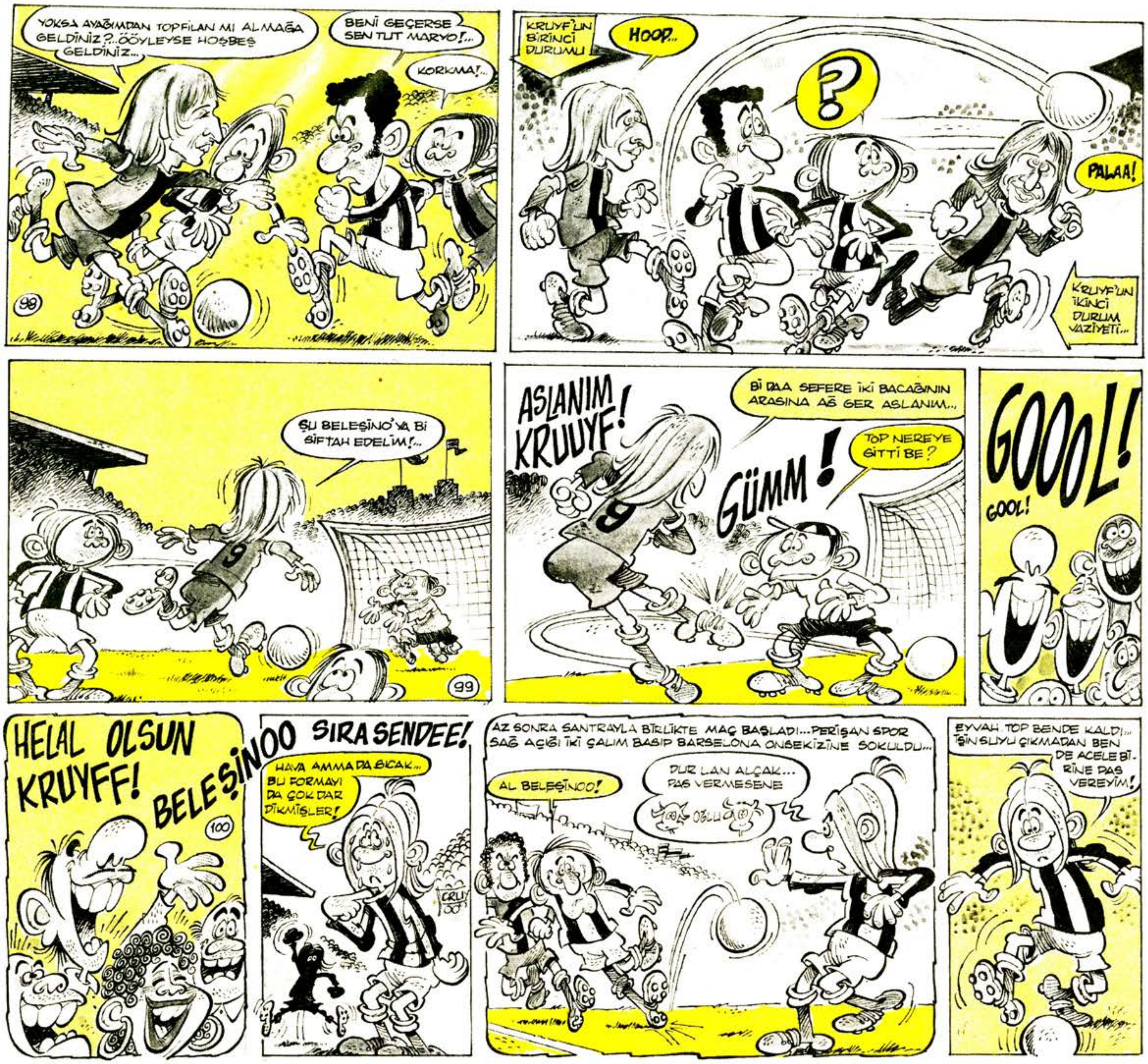

VEDAT Özdemiroğlu

Yoo... Yoo...

- Taksi... Dur... Durunuz...
- Buyur geç abi... Ne tarafa?...
- Özel hayatıma karışma... Fikrim hür, vicdanım hür, irfanım hür... Nereye istersem giderim...
- Bişey demedim abi... Yani nerden gidicez falan diye...
- Susunuz... Sus... Belirli bi yöne gidesi diilim...
- Anladım, gezmek için bindin abi... Öòle dümdüz gidelim...
- Beni sınırlama... Yine başlamayalım...
- Ne yine başlaması abi... Hayatımda ilk defa gördüm seni... Bi şoför olaraktan nereye falan diye...
- Susmalısın... Sus... Taksimetre açık kalmış...
- Yoo, siz binince ben açtım... Bilinçli olarak...
- Tamam o zaman... Beni yedi bin liralık gezdir...
- Niye olmasın... Boğaz'a götüriim mi?...
- Hangi boğaza?...
- Cebelitar...
- Suuus... Espriye yeltenme... Örselerim...
- Müzik dinler misin abi?...
- Bi kez dinlemiştim... Anımsar gibiyim...
- Kimin kasetini istersen var... Video kasetler dahil...
- Videon var mı?...
- Var, ama evde... Üstelik benim evimde de diil, büyük ablamın evinde... Üstelik benim zaten evim yok...
- Sen niye trafik var falan demeden beni hemen aldın arabana... Beyinciğin de çatlak mı var?...
- Trafik yok ki abi... Ayrıca benim evim de yok...
- Peki ben deseydim ki, Küçükyalı'ya gidicem, sen bana "Oooo, şimdi oraya gidemem... Nassı gidiim?..." falan diycektin... Di mi?...
- Katiyyen hayır... Küçükyalı'yı severim ben... Bi gün ev alırsam, ordan alıcam...
- Peki mesela "Yeniköy'e gidicez" dese idim, n'olcaktı?...
- Yeniköy ha... Pek severim... Ordan da yazlık ev almayı düşlerim doğrusu... Ama şimdilik evsizim ben...
- Çağlayan'a çek...
- N'oldu, aklına bişey mi geldi abi?...
- Hayır... Semtlere olan tutkun bana da bulaştı... Sen gitmezsin, ben gitmem, peki kim gitçek Çağlayan'a?...
- Haksız desem diilsin... Hadi gidelim...
- Şu camı kapa... Çok kamyon var yolda...
- Niye abi?... İçeri kamyon mu doluşcak kapatmazsam?...
- Gürültü açısından... Ben gürültüyü hiç sevmem... Bi de mizah dergilerini sevmem... Mizahı severim, dergisini sevmem...
- Benim evim olsa, ben de sevmezdim... Ama yok...
- Benim de yok... Hiç olmadı...
- Yalanını yiyim...
- İkimizin de evi yok diye yüzgöz olma hemen... Sen bu arabada mı yatıp kalkıyosun?...
- Hayır, bu arabada yatıyorum, başka arabada kalkıyorum...
- Güliim mı?...
- Gül abi... Gülelim... Bundan sonra bu araba senin de evin...
- Kardeşim benim...

Yazarın notu: Bu yazıdaki kişi ve kurumların gerçek hayatla benzerliği, sadece acı bir rastlantıdır.

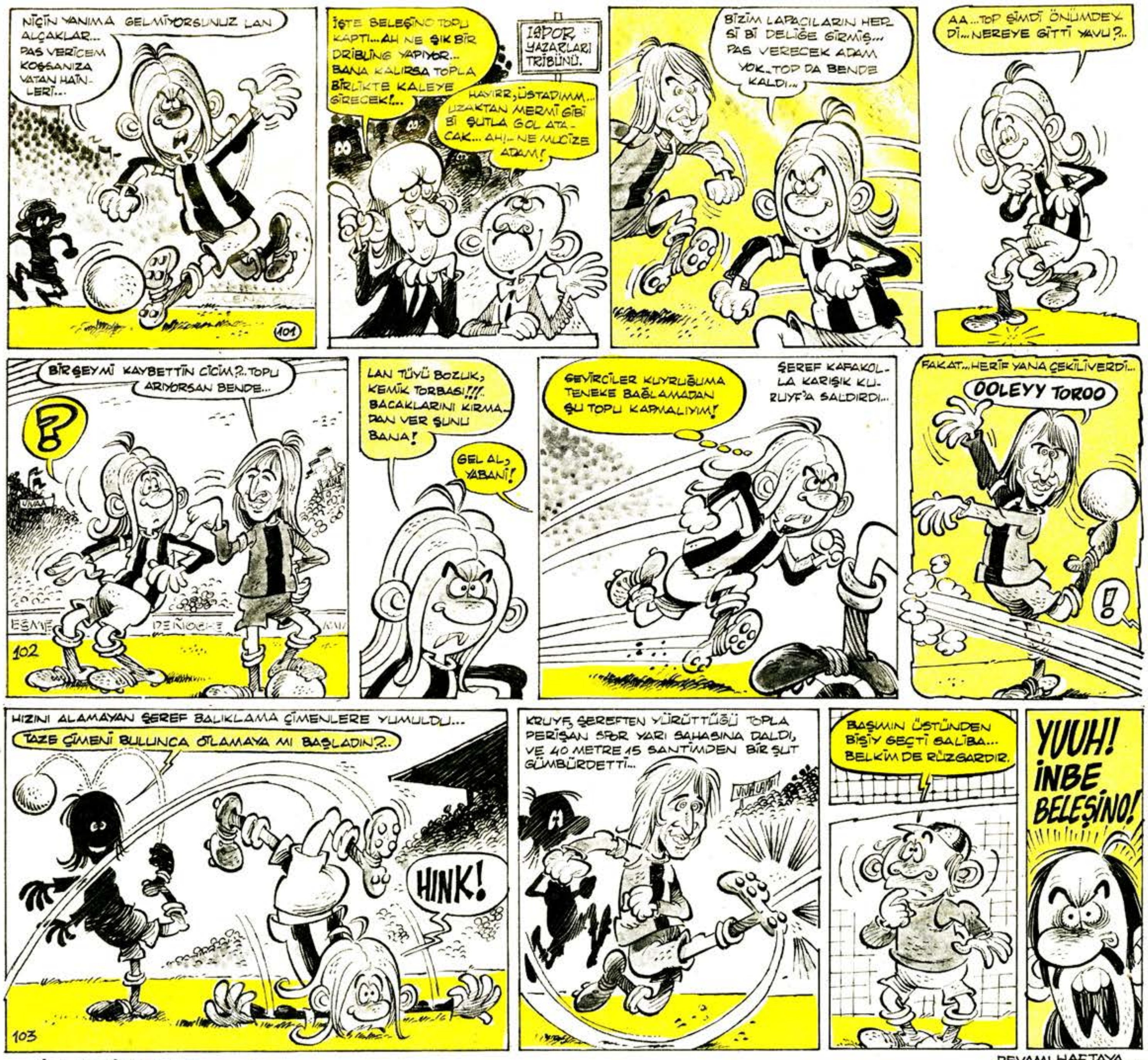

DEVAMI HAFTAYA...

İBRAHİM SARI

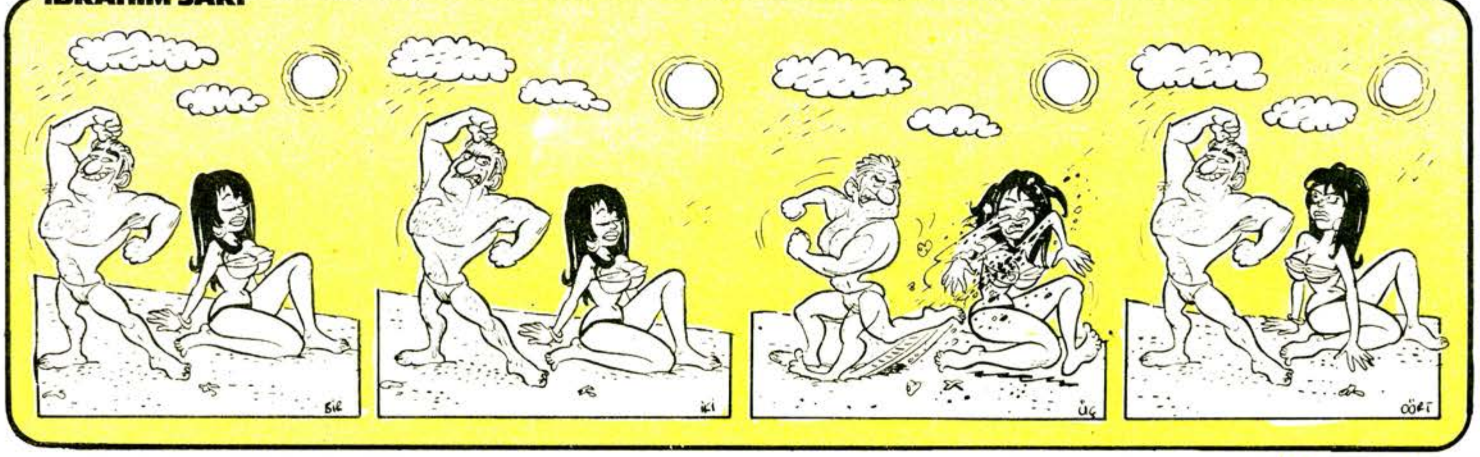

TERÖRİST

Yazan: MURAT KÜRÜZ
Çizen: GÜRCAN GÜRSEL

Terörist, bahçede oynayan çocuğu kaçırıp rehin alır...

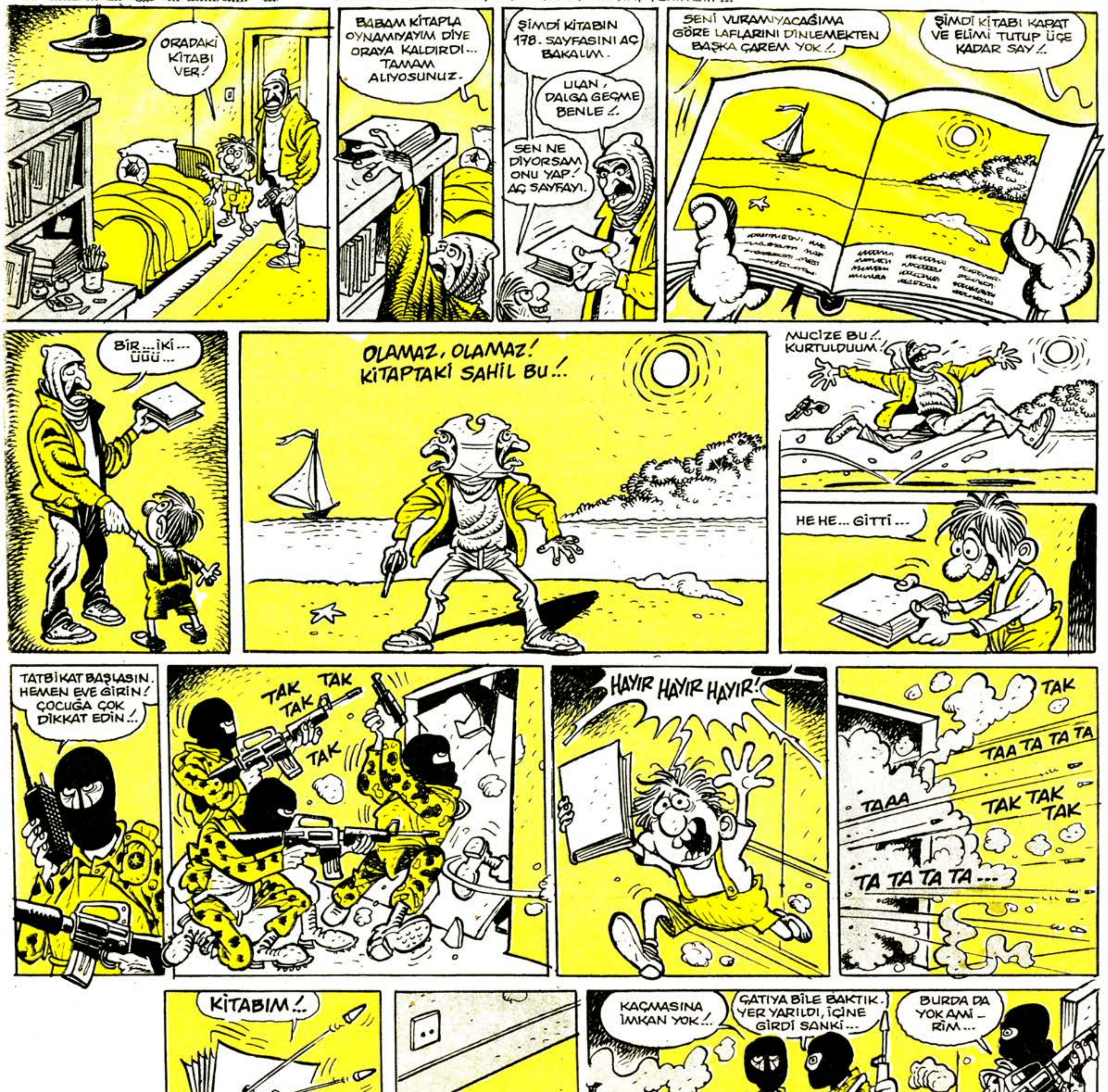

SITKI SEDAT

SONER GÜNDAY

ŞİİR

ARİVEDERCİ ROMA

İtalya'dayım dostlarım
Gupanın peşindeyim
Adeta vatanımdayım
Öyle güzel, öyle hoş
Burda mı doğmuşum nedir
Adım Sıtıkka Sedatti mi yoksa,
İtalya'yı tutuyorum dostlarım
Herkes onları favori göstertiyor
Altın gupayı onlar alacak
Ben de onları
destekliyorum ya
Benim de payıma altın
düşecek,
Cumhuriyet mi desem reşat mı
desem
Altınların sahıbı olacağım.
Fakat İtalya gupayı
alamazsa?...
Evet, evet ya alamazsa?...
Neyderim ben dostlarım?...
Hollanda'yı da tutarım,
Berezilya'yı da tutarım
Her bişeyi yaparım,
Gözüm döndü neyleyim,
Gaçılın dostlarım...

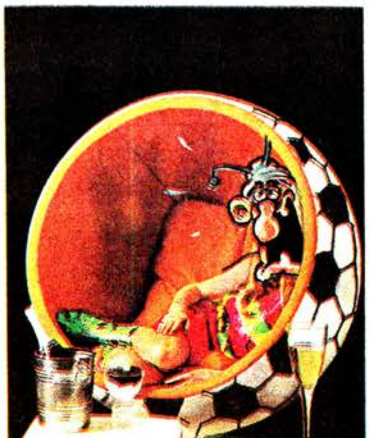

Baktım hava fitbol oynamak için **çok sıcak** kimseye çaktırmadan gizlice topun içine girdim. Oh, serin serin... bi de **büyük rakı** açtım gel keyfim, gel keyif keka

Tabi **gupa bu** herkes onu almak için birbiriyle **didişiyor**. Haliylen sertlikte oluyor. Ama bana sertlik yapanı yomulturum. Ağzını burnunu gırarım. Nitekim gırdımda işte ispati...

Rakip defans oyuncularının korkulu rüyasının şeyi oldum şey oldum rüyalarında benden korkan adam oldum. İşte bu fotraf... Raakip defans oyuncularını hallaç pambığı gibi dağıtırken çekildi.

SIRPLI

Uzaylılar, Birinci Dünya Savaşı'nın nedenini engellemek için zamanı gerisin geriye işletirler.

BATUR

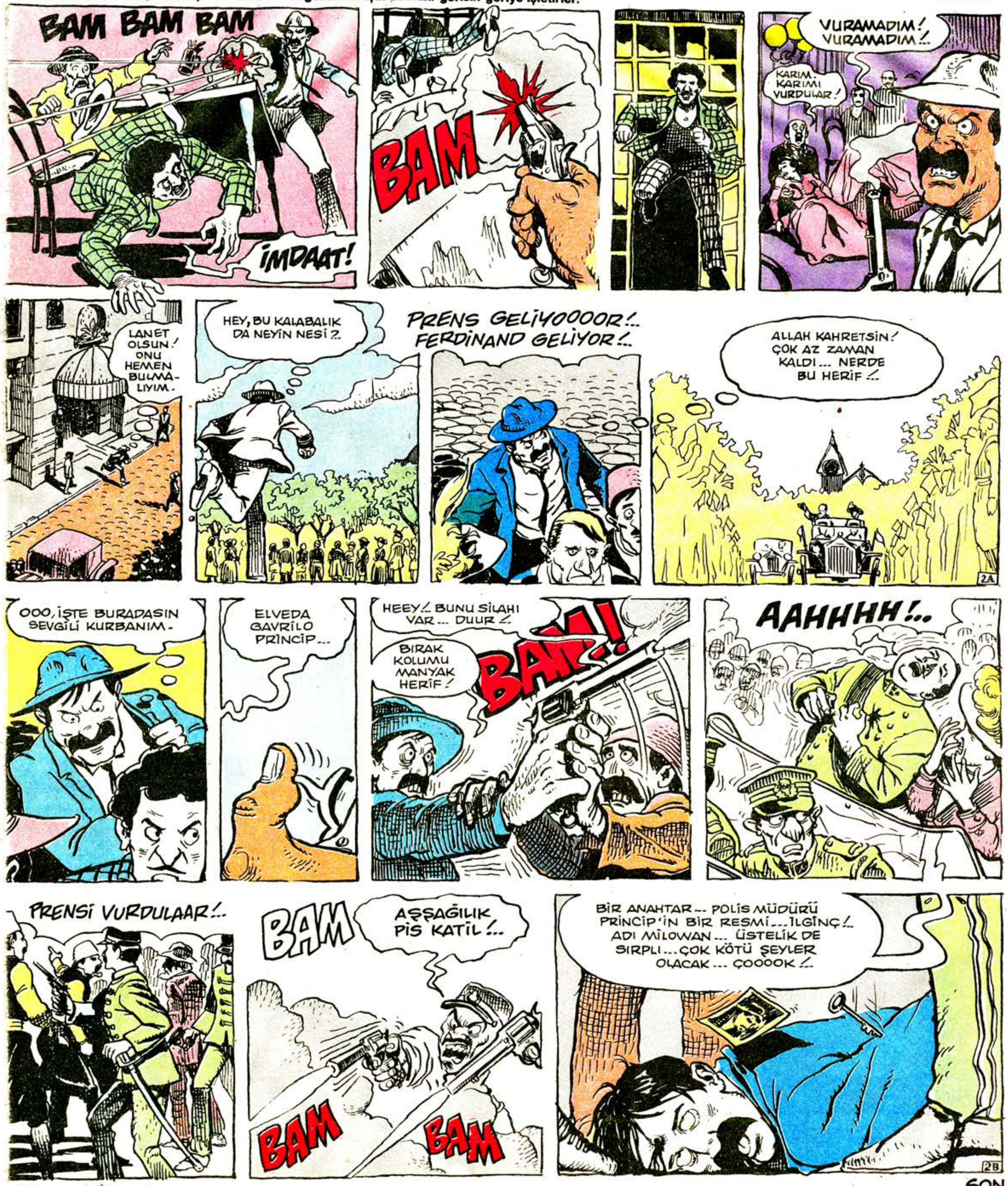

SON

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP - SONER - SEVKET

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP – SONER – ŞEVKET

DEVAMI HAFTAYA

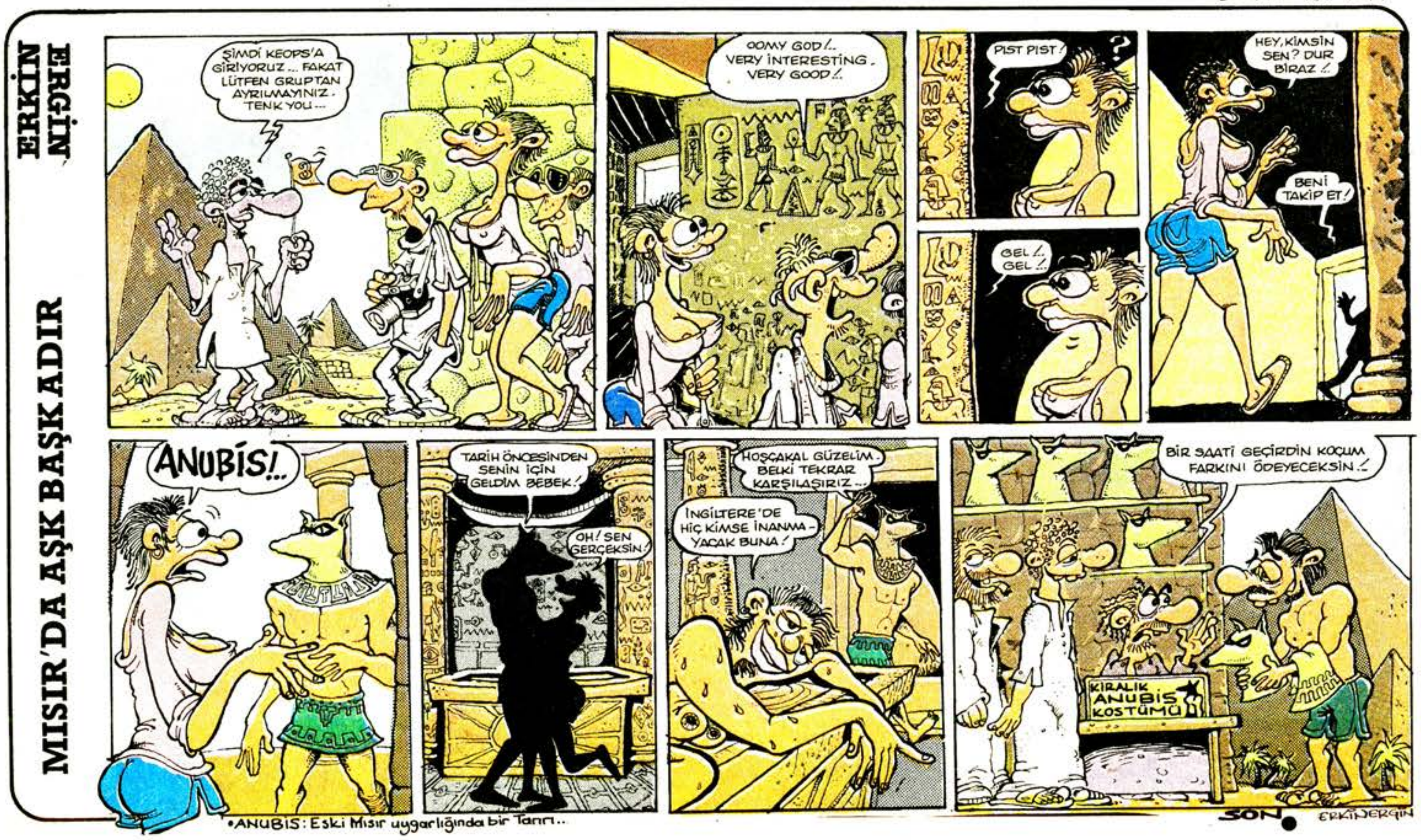

•ANUBİS: Eski Mısır uygarlığında bir Tanrı..

SON. ERKİN ERGİN

Öyku: Murat KÜRÜZ
KUMARBAZ
Nuri Kurtcebe
HEEY HiKOOK
HADi GEL KUMAR OYNIYALIIIIM!.
VUUUVVV
BENiMi ÇAGIRDIN MORUK?
VAY HiKOK HOŞ GELDiN DOSTUM!.
NERDEN DOSTUN OLUYORUM LAN? HADİ OYNA ACELEM VAR.. TEK EL!.
OKEY!.
TEK KART!..
YERİ ARTIRIYORUM 50 MİLYON!.
AKLI SIRA BLÖF YAPACAK İNBE MORUK!. AL GÖRDÜM LAN!.
20.000 $
BENDE FLOŞ VAR!.
SENDE NE VAR? HE-HE!.
DEVAMI VAR

KAPORTACI

AYDIN GÜNDÜZ

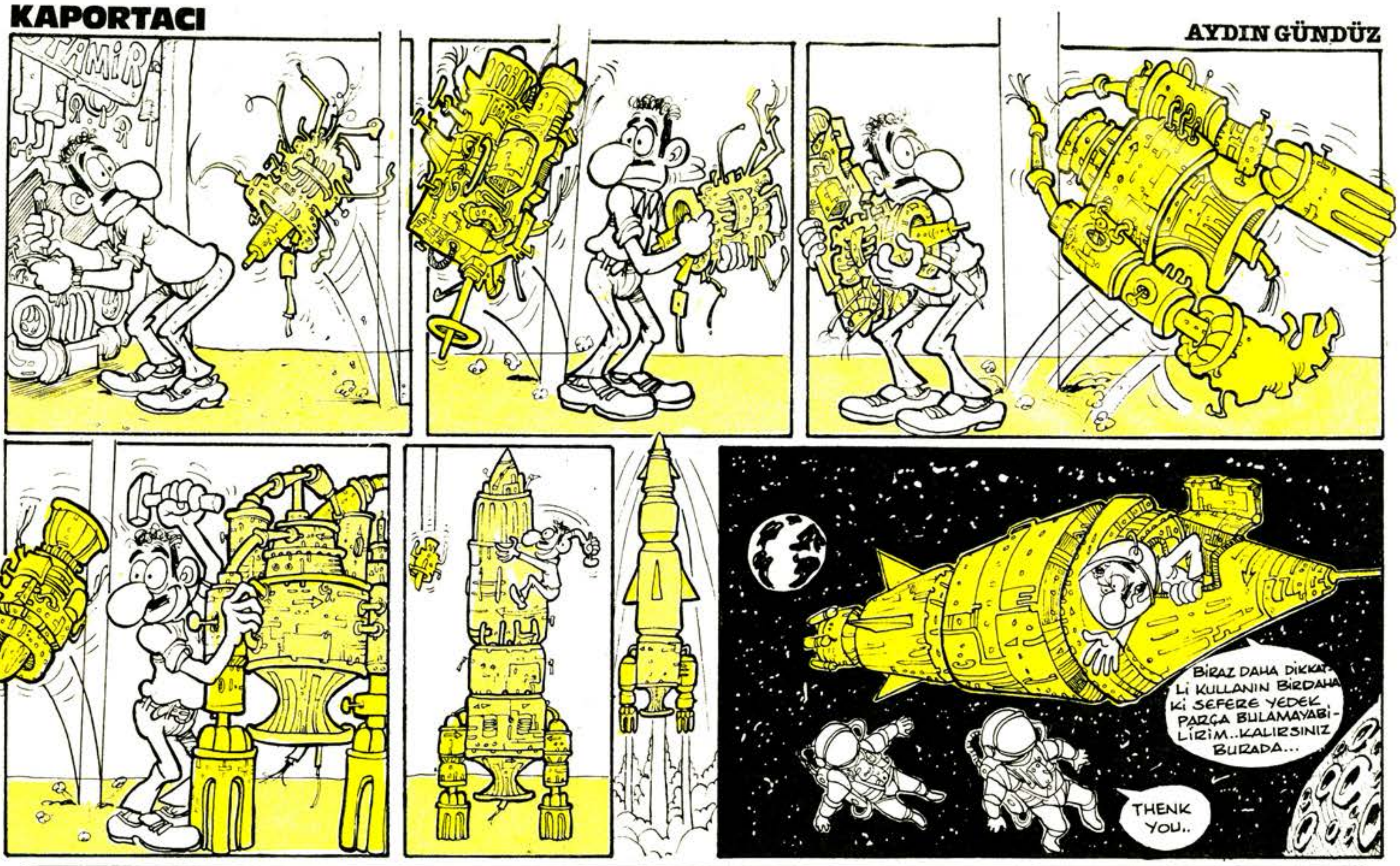

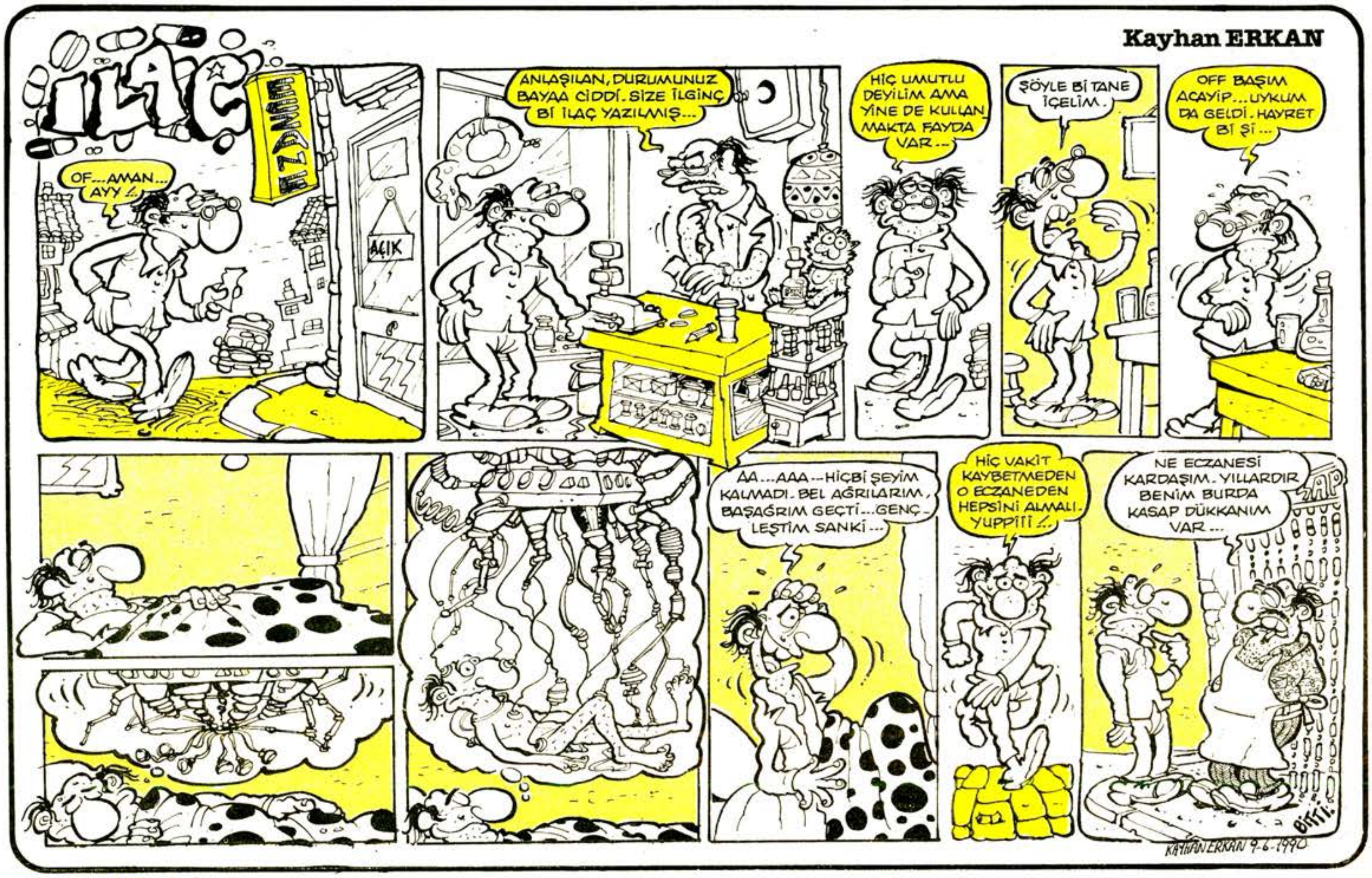

YAVUZ HAKAN

MİNİ RÖPORTAJ

Newyork'un en bela bölgelerinden Bronx'dayız. Bruce Springsteen'in evini arıyoruz... Be adam zengin olmuşun git asortik bi yerde otur... İştee Cosby Ailesi'nin evinin girişine benzeyen bi giriş evi bulduk aaa... Kapıyı da kendi açıyo selam Bruce çok aradın mı burayı? Biz aradıkta. He he... Ev kalabalık... İki yaşlı teyze. Bi zenci amca (piano çalıyo ufaktan) üç dört çocuk trabzandan kaymaca oynuyo... Bitakım kız sesleri geliyo mutfak gibi görünen yerden... Çok rahat iki koltuğa poof gömülüyoruz.

DIGIL: Bruce bir kondişını biraz kökleyelim mi çok acaip yürüdük, bunaldık...

BRUCE: Şu uzaktan kumanda aparatının 7. ci tuşuna aban bi.

DIGIL: Niye burdasın plak yapmayamı Newyork'a geldin...

BRUCE: Yanlış uçağa binmişim gerçekten. Espiri yapmıyorum. Newyork'a geldim. Bu benim çocukluğumun geçtiği ev. İlk ciddi paramla satın aldım... Bu insanlarda ailem. Ben yetimim.

DIGIL: Lütfen ağlama... Ben de çok zor günler yaşadım. Samsun sigarası bulamadığım günler olmuştu... Sonra son Cola boykotu, colasız kaldım yıllar gibi gelen 7 gün.

BRUCE: Ben zengin ruhunu araklıyamadım daha... O kadar para kazanıyorum hâlâ harçlık gibi harcıyorum. Bi cadillak aldım... Hemen resim çektirdim önünde. Ben Amerikalı bi kıroyum tamammı... Hey ahbap böyle yaz ha ha...

DIGIL: Yeni plak hayatının önemli anları v.s. anlat ağbi soru sordurma... İşte yaa...

BRUCE: Yeni bi çift çizme almıştım 14 yaşında eve on gün uğramadım. Bütün sokakları üç kere dolaştım. O zamanlar bi ağız armonikam vardı yalnızca kedilere çalar onları uyuz ederdim. Şimdi de yapıyorum aslına bakarsan. Gelin benim çalışma odama girelim merdivenden çıktık gepgeniş bi salon, mini bi stüdyodayız. Tele sekretere bakıyo Bruce. Sting'den Keith Rchard's a kadar bi sürü arıyan var. Sting bi de gitar kayıdı yapmış sekretere. Bruce bi dinleyim dedim, Bronx'ça bi küfür salladı.

DIGIL: Yaa... Grubun "E Street's Band" de çocukluk arkadaşlarınmış ha.

BRUCE: İnsan çocukluğunda ne yaptığını bilmiyo... O itler ben ne zaman beste yapsam içine ederlerdi. Jet gibilerdir ama haa...

DIGIL: Kızlar nerde?

BRUCE: Aaa, kızlar, şımarık şeyler. Şımarmasalar tatsız oluyolar. Neyse arada bi şarkı söyliyen piyano, miyano, gitar çalan filan çıkıyo da... Ama göğüsleri... Oww... O fecii işte...

DIGIL: Hoop Bruce... Sakin ol... Mutfaktaki kim.

BRUCE: E Street's Bandin mutfağına bakan Dük Caddesi Düşesi tabii. Bi fasülye yapar yamulursun.

DIGIL: Türkiye'ye gelsene yoyo konser filan için olmasada olur. Gel işte deniz, kum, güneş, İstanbul, Boğaz, balık, rakı v.s. Hele bi yer var Kasımpaşa aynı bu Bronx. Ama bizimkiler az daha beyaz tenli.

BRUCE: Geliim aabi... Hadi gidelim.

DIGIL: Ama biz burdan Mexika'ya bi gitmemiz gerek on gün. Sonra uğrar seni alırız.

BRUCE: Oooohо. Oğlum benim on gün sonra İrlanda'da konserim var.

DIGIL: Bruce sular akıyomu bi duş çekti canım.

BRUCE: Aşağıda bi su tankeri var. Git altında yıkan evde sular akmıyo.

DIGIL: Ben gidiyim yada.

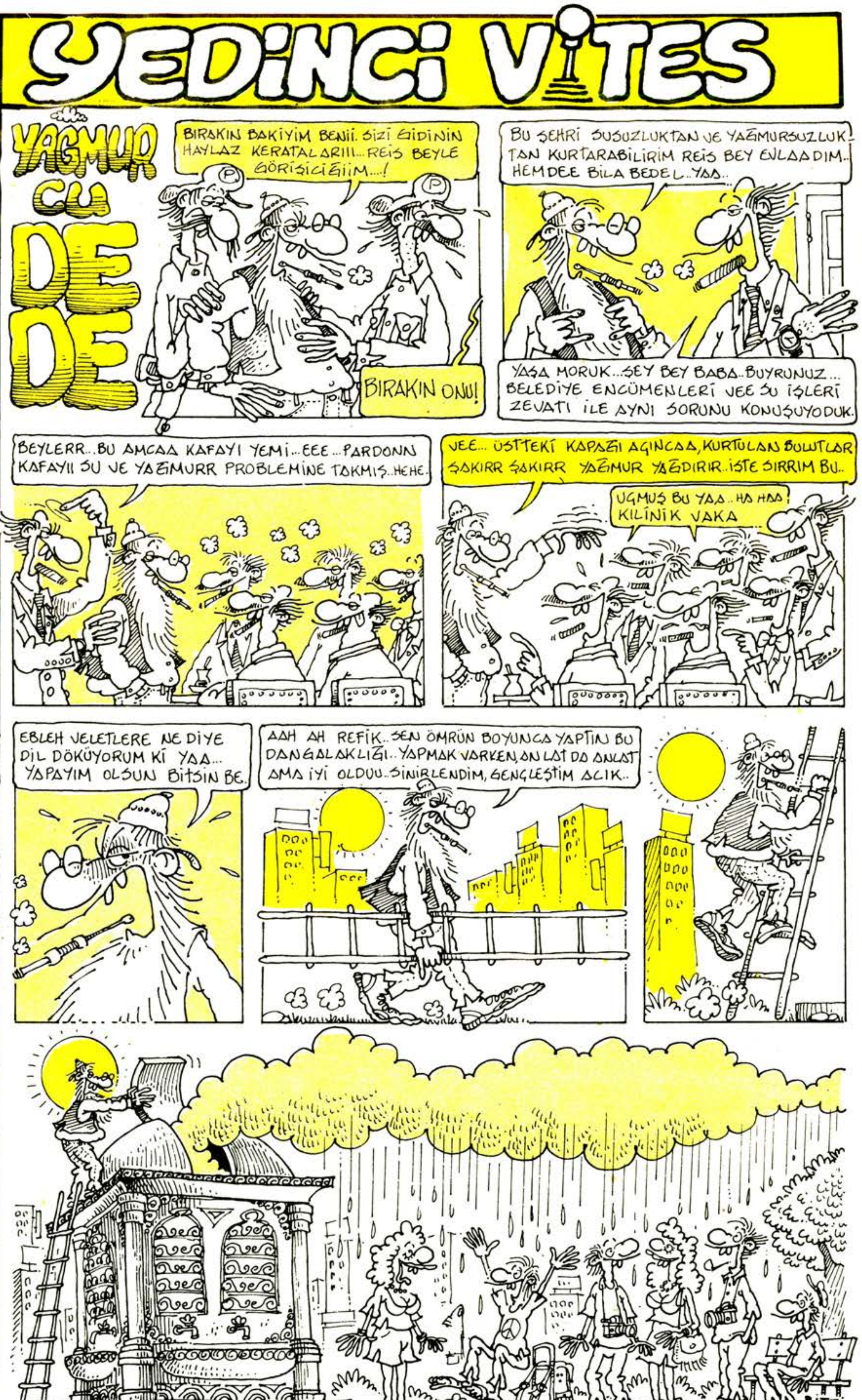

ZERİVA – 4

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ

TARIK TOLUNAY

TELEPATİYA

ÖZDEN ÖĞRÜK

DEVAMI HAFTAYA MI ACABA?

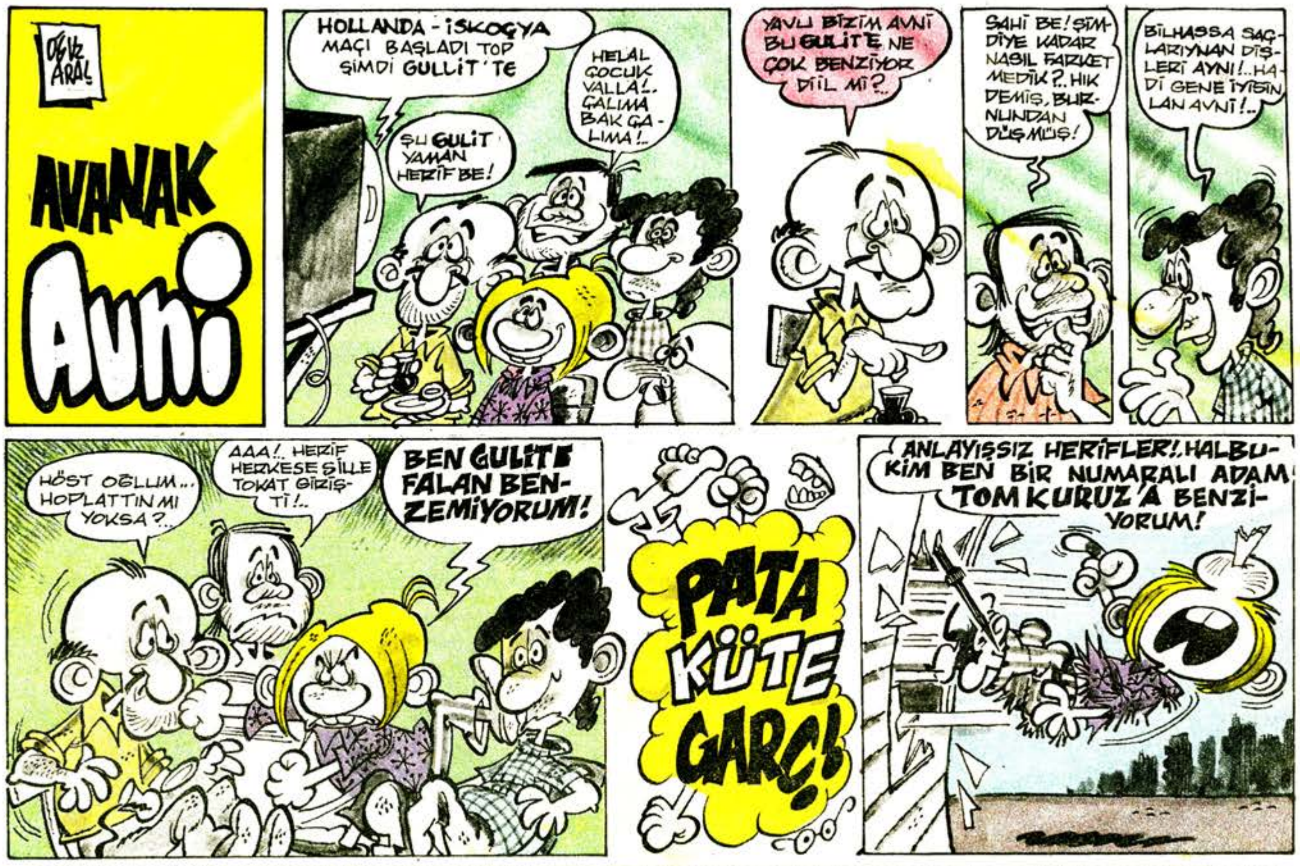

YANDI HA YANDIII...

Zafer Temoçin
(EYALET VALİSİ)